

BALKAN BLUE

Пише:
Спаса
Бошњак

Vancouver, oktobra 2007.

Jazz pijanistu Lazara Vučkovića sam prvi put sreo pre desetak godina kada je gostovao na *Summertime Jazz Festivalu* u Beogradu. Održao je fenomenalan koncert pred prepunim Sava Centrom, a između svake numere koju je odsvirao Larry (kako glasi njegovo američko ime) je zabavljao publiku na pomalo čudnom srpskom jeziku. Posle sam saznao da je u Ameriku otišao davne 1951. godine i tamo napravio izuzetno uspešnu karijeru jazz pijaniste i kompozitora. Skoro sve ove godine Larry je proveo u San Francisco-u i danas predstavlja živu legendu jazz scene ovog grada. U svojoj bogatoj karijeri svirao je sa najvećim američkim jazz muzičarima XX veka, a u ranim sedamdesetim godinama nastupao je po Evropi sa još jednom veličinom jugoslovenskog jazz-a, trubačem Duškom Gojkovićem. U decembru prošle godine Larry je napunio sedamdeset godina i povodom toga primio mnoge počasti. Pre godinu dana objavio je CD pod naslovom *Street Scene* i posvetio ga još jednoj svojoj pasiji – *film noir*-u, filmskom žanru koji je dominirao holivudskim filmom četrdesetih i pedesetih godina. Poslednjih nekoliko godina, zajedno sa suprugom Sanna-om Craig, živi u Napa Valley-ju, prelepoj vinskoj oblasti severno od San Franciska. Posetili smo ga krajem leta i upriličili sledeći razgovor:

Kišobran: Vaš 70. rođendan, 8. decembra prošle godine, proglašen je od strane gradonačelnika u San Franciska za *Dan Larija Vučkovića*. Čime ste zaslužili ovu počast u gradu u kome ste proveli skoro šest decenija?

L. Vučković: Godinama sam svirao u najboljim jazz klubovima San Franciska sa najpoznatijim jazz muzičarima Imao sam priliku da gledam velične kakvi su bili Ellington, Basie, Miles Davis, Bil Evans... Naučio sam puno od svih njih, a kasnije sam i sam učestvovao u formiranju gradske jazz scene, tako što sam organizovao festivale i all-star svirke. Na žalost, danas to rade ljudi koji nemaju osećaj za istoriju jazz-a i za istoriju grada i koji dovođe samo velike zvezde sa strane. Ja sam se trudio da promovišem lokalne muzičare i to mi nisu zaboravili. Danas radim *SF All Star Festival* sa lokalnim muzičarima u Napa Valley-u gde sam se pre nekoliko godina preselio.

Kišobran: Došli ste u USA kao petnaestogodišnji dečak 1951. godine. Rođeni ste u Kotoru. Kako je došlo do toga da se Vaša porodica doseli u USA?

L. Vučković: Moj otac je prvi put otišao u Ameriku 1910. godine dok se još osvajao Novi svet. Radio je na brodovima koji su plovili do Aljaskе, a onda kao kelner u ekskluzivnim restoranima u Kaliforniji, gde su dola-

zile holivudke zvezde, kao npr. Čarli Čaplin... Učestvovao je i kao dobrovoljac pri američkoj vojsci u Prvom svetskom ratu. Vratio se u Kotor gde je sa svoja tri brata napravio fabriku za izradu maslinovog ulja i kozmetike. Kada

Lari Vučković trio sa našim novinarom

sam nedavno boravio u Kotoru ljudi su mi rekli da se još uvek sećaju mog oca i stričeva jer su oni bili jako dobri prema svojim radnicima. Za vreme okupacije oni su podržavali Mihajlovićev pokret, ali su u isto vreme pomagali i partizane. Jedno vreme su krili i jednog američkog pilota koji je bio oboren u tim krajevima. Kada su komunisti došli na vlast posle rata moja familija je progla-

Lari Vučković

šena za saradnike okupatora, imovina im je oduzeta i stavljeni su u zatvor. Ipak, posle nekoliko godina moj otac je uspeo da se prebaci u Ameriku, a posle njega smo došli moja majka, moj brat i ja.

Kišobran: Kako je došlo do toga da se zainteresujete za jazz muziku i gde ste učili zanat?

L. Vučković: Mi smo imali klavir još u Kotoru, a ja i moj brat Andra smo svirali harmonike. U muzičkoj školi imali smo odličnu nastavicu. Sećam se da je bila Slovenka i da je bila

otvorene za razne muzičke stilove, pa nas je čak učila i narodnu muziku. Prvi put kada sam čuo jazz na radiju: Benny Goodman-a i Glenn Miller-a ja sam znao da želim tu muziku da sviram. Već u gimnaziji u San Francisku smo

stvice kao naša folk narodna muzika. Duško Gojković je sredinom šezdesetih snimio ploču pod nazivom *Swinging Macedonia* i on je prvi u tome. Ja sam sa Duškom svirao po Evropi u to vreme, a kad sam se vratio u San Francisko formirao sam svoju grupu i počeo sam da komponujem kompozicije na naše folk motive kao npr. *Blue Balkan*, *Belgrade Blues*, *Lazino kolo*, *O javore*, *Jadranske noći* i tako dalje. U Americi moju ploču *Blue Balkan* smatraju za jednu od prvih ploča etno jazz-a.

Kišobran: U kvartetu sa Vama svira Beogradanin Buca Nećak, sin kompozitora Aleksandra Nećaka. Kako je Buca dospeo u San Francisko i kad ste počeli da saradujete?

L. Vučković: Buca je došao u USA u ranim sedamdesetim godinama. Kad smo se upoznali živio je u Sacramento-u, a proveo je nekoliko godina u Japanu. Buca je izuzetno talentovan muzičar i, kako mi to kažemo, dobro svinguje.

Kišobran: Živeli ste dugo u San Francisku, a pre nekoliko godina ste se preselili ovde na sever u kraj koji se zove Wine Country. Da li ste se zasitili gradskog života i šta je glavni razlog preseljenja?

L. Vučković: Pre svega, nema više toliko mesta gde se svira jazz u San Francisku. Pre dvadesetak godina npr. samo na Broadway ulici je bilo nekoliko jazz klubova: *Jazz Workshop* u kome su svirali Cannonball Adderley i Miles Davis; *El Matador* gde je nastupao Joao Gilberto; *Sugar Hill* gde su pevali Big Joe Williams, Carmen McRae, Jon Hendricks; *Basin Street West* gde je svirao Duško sa orkestrom Woody Herman-a... Na žalost, sada su tamo sve striptease klubovi i taj "garbidž". Na drugom kraju grada bio je *Bop City Club*, u kome se sviralo od jedan do šest ujutro. Tu su muzičari kao npr. Ellington, Miles, Charlie Parker, Ella Fitzgerald dolazili na jam session posle nastupa u drugim klubovima. Toga više nema u gradu, a ovde u Napa Valley gde dolaze turisti ima mnogo dobrih mesta za sviranje. S vremena na vreme sviram i u San Francisco-u, a putujem dosta po Americi. Na jesen idem u Chicago, Detroit i New York, gde ću u *Lincoln Center*-u nastupiti sa legendarnom pijanisticom Marian McPartland...

Kišobran: Vaš najnoviji CD *Street Scene* izašao je prošle godine i inspirisan je muzikom iz filmova. Kako mogu da ga nabave naši čitaoci?

L. Vučković: Najbolje je da odu na moj web site www.larryvuckovich.com i da ga naruče preko Interneta. Ja sam inače veliki ljubitelj film noir-a i imam veliku kolekciju tih filmova, pa me je to inspirisalo da napravim ovaj CD. Svaka numera je posvećena određenom filmu.

